

KINH NHẬP LĂNG-GIÀ

QUYỂN 10

Phẩm 18: TỔNG TRÌ (Phần 2)

*Nương nơi cảnh giới Phật
Các nguyện lực thanh tịnh
Thọ, thức và Tam-muội
Công đức cùng Thập địa
Hư không với sừng thỏ
Và con của Thạch nữ
Phân biệt pháp như vậy
Không mà nói danh tự
Huân chủng tử thế gian
Chẳng có, chẳng không xứ
Năng kiến đặc giải thoát
Biết rõ pháp Vô ngã
Phân biệt thật thể danh
Thể kia từ duyên sinh
Ta nói là thành tựu
Các kinh thường nói vậy
Câu, chữ, danh, thân thấy
Nơi thắng pháp danh, thân
Người ngu si phân biệt
Như voi lún đầm lầy
Thiên và Phạm thiên thừa
Cùng với Thanh văn thừa
Như Lai và Duyên giác
Ta nói thừa như vậy
Không nói hết các thừa
Có tâm sinh như vậy
Tâm chuyển diệt cũng không
Không thừa cùng với thừa
Tâm phân biệt và thức
Ý cùng với ý thức
A-lại-da, ba cõi
Tâm suy tư tên khác
Mạng cùng với ấm, thức
Mạng căn, A-lại-da
Ý cùng với ý thức
Là phân biệt tên khác
Tâm an trụ nơi thân*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ý thường biết các pháp
Cảnh giới nơi tâm thức
Cùng với thức phân biệt
Ta nói ái là mẹ
Vô minh nhận làm cha
Thức biết các cảnh giới
Cho nên nói danh Phật
Các sử là oan gia
Chúng hòa hợp là ấm
Không ở thể tương tục
Đoạn kia là vô gián
Hai: Vô ngã, phiền não
Và hai loại Vô ngã
Không thể nghĩ bàn được
Không sinh tử là Phật
Ý tương ưng pháp thể
Ngã, pháp là nội thân
Nếu hay thấy như vậy
Ấy không theo vọng giác
Thật không có các pháp
Như ngu si phân biệt
Nương hư vọng không pháp
Làm sao đắc giải thoát
Sinh diệt hòa hợp buộc
Thấy nơi pháp hữu vi
Tăng trưởng nơi hai kiến
Không mất pháp nhân duyên
Cây chuối, mộng, huyễn thấy
Thế gian này như vậy
Chỉ là một thật pháp
Niết-bàn là ý thức
Có tham cùng với sân
Và có si, có thân
Từ ái sinh các ấm
Ấm có cũng như mộng
Sao chứng đạo ban đêm
Sao nhập diệt ban đêm
Ở trong hai loại này
Ta không nói một chữ
Nội thân chứng nơi pháp
Ta nương như vậy nói
Phật kia và thân ta
Không có nói thẳng pháp.
Thật vật có Thần ngã
Năm ấm là tướng kia

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thể ấm là thật hữu
Trong ấm kia không ngã
Mỗi mỗi tự phân biệt
Tùy phiên nã, kết sử
Đắc tự tâm thế gian
Lìa khổ đắc giải thoát
Các nhân và nhân duyên
Thế gian như vậy sinh
Là bốn pháp tương ứng
Kia không trụ pháp ta
Chẳng có, không sinh pháp
Lìa có, không không sinh
Ngu làm sao phân biệt
Từ nhân và các duyên
Lìa bốn câu: Có, không
Nếu hay thấy thế gian
Bấy giờ tâm thức chuyển
Tức đắc pháp Vô ngã
Các pháp vốn không sinh
Ấy do nhân duyên sinh
Các duyên tức là quả
Trong quả sinh cõi nước
Trong quả sinh hai loại
Trong quả nên có hai
Mà trong hai không quả
Trong quả không thấy vật
Lìa xa quán, sở quán
Nếu thấy pháp hữu vi
Lìa tâm chỉ là tâm
Nên ta nói duy tâm
Lượng xét thật thể tướng
Lìa xa duyên thật thể
Cứu cánh Đệ nhất tịnh
Ta nói lượng như vậy
Như giả danh là ngã
Pháp sở kiến không thật
Như vậy thể các ấm
Là giả danh không thật
Bình đẳng có bốn loại
Tướng nhân cùng với sinh
Vô ngã cũng bình đẳng
Người tu hành bốn pháp
Chuyển tất cả các kiến
Phân biệt, sở phân biệt
Không kiến cùng không sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nên ta nói duy tâm
Không pháp cũng chẳng không
Lìa xa thể có, không
Chân như lìa xa tâm
Nên ta nói duy tâm
Chân như, không, thật thể
Niết-bàn và pháp giới
Ý sinh thân và tâm
Nên ta nói duy tâm
Phân biệt nương huân tập
Các loại sinh các loại.
Tâm chúng sinh thấy ngoài
Nên ta nói duy tâm
Sở kiến không ngoài vật
Thấy tâm các thứ kiến
Do duyên thân hiện hữu
Nên ta nói duy tâm
Các Thanh văn tận trí
Chư Phật Như Lai sinh
Tất cả Bích-chi-phật
Không hòa hợp mà sinh
Không ngoài các sắc tướng
Tự tâm thấy ngoại pháp
Hiểu biết nơi tự tâm
Ngu phân biệt các pháp
Người ngu không biết ngoài
Tự tâm thấy các thứ
Ví dụ ngăn người ngu
Chấp chặt nơi bốn pháp
Không nhân, không phân biệt
Thí dụ năm loại luận
Tự tâm thể hình tướng
Hay biết được chút ít
Phân biệt, sở phân biệt
Đây là tướng phân biệt
Nương tựa nơi phân biệt
Phân biệt liền hiện sinh
Mỗi phân biệt hòa hợp
Là nhân một chủng tử
Khách Nhị pháp là hai
Nên tâm người không sinh
Phân biệt tâm, tâm pháp
Trụ ở trong ba cõi
Hiện sinh tất cả pháp
Thể kia là hư vọng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhân nương hiện hòa hợp
Nên có mười hai nhập
Nương nhân quán hòa hợp
Ta không nói pháp này
Như trong kính thấy hình
Mắt nhắm thấy hoa đốm
Như nương tâm huân này
Là tâm người ngu thấy.
Cùng phân biệt, phân biệt
Mà sinh ra phân biệt
Như ngoại đạo phân biệt
Không như ngoại tướng này
Như người không biết dây
Mà chấp đó là rắn
Không biết nghĩa tự tâm
Phân biệt nơi ngoại pháp
Ràng buộc nơi thể thừa
Là một trong hai loại
Dùng phân biệt nơi thừa
Là lia lổn tự tâm
Nương pháp nào? Thể nào?
Phân biệt không thể thấy
Không được nói kia không
Thể các pháp như vậy
Nương có nên nói không
Nương không nên nói có
Nên không được nói không
Cũng không được nói có
Tức phân biệt, phân biệt
Không phải thể pháp kia
Tại sao thấy không thể
Mà sinh ra phân biệt
Sắc thể không sắc thân
Như bình và vải thấy
Đã thấy là không pháp
Tại sao có phân biệt
Nếu phân biệt là mê
Pháp hữu vi vô thủy
Pháp nào mê chúng sinh
Xin Phật vì con nói
Các pháp không thể pháp
Mà chỉ nói là tâm
Không thấy nơi tự tâm
Mà sinh khởi phân biệt
Nếu phân biệt không này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như ngu si phân biệt
Pháp kia không thể khác
Mà trí không thể biết
Nếu Thánh có pháp kia
Không phạm phu phân biệt
Nếu Thánh vọng có kia
Thánh, ngu đều không khác
Thánh nhân không mê hoặc
Do được tâm thanh tịnh
Người ngu không tín tâm
Nên phân biệt, phân biệt
Như mẹ vì các con
Hư không dẫn quả đến
Người nắm quả chớ khóc
Con lấy vô số quả
Ta vì các chúng sinh
Phân biệt các thứ quả
Khiến nói tham hết thấy...
Lìa bề đẳng có, không
Nếu vốn không thể pháp
Không nhân, không từ nhân
Vốn không sinh, mới sinh
Cũng không thân thể ấy
Không thân cũng chẳng sinh
Lìa nhân duyên không xứ.
Thể các pháp sinh diệt
Không lìa ở nhân duyên
Lược quán sát như vậy
Có, không chẳng ngoài xứ
Từ nhân duyên sinh pháp
Người trí chớ phân biệt
Nói một thể, hai thể
Ngoại đạo ngu si nói
Thể gian như mộng, huyễn
Không từ nhân duyên sinh
Nương cảnh giới ngôn ngữ
Pháp Đại thừa Vô thượng
Ta nương liễu nghĩa nói
Nên ngu si không hiểu
Thanh văn và ngoại đạo
Nương đố kỵ nói pháp
Nơi nghĩa không tương ứng
Nương theo vọng giác nói
Thể tướng và hình tướng
Gọi là bốn loại pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Quán sát pháp như vậy
Nên sinh ra phân biệt
Phân biệt một, hai, nhiều
Kia Phạm thiên trời buộc
Trời, trăng và chư Thiên
Thấy ấy, chẳng con ta
Thánh nhân thấy Chánh pháp
Lấy như thật tu hành
Hay chuyển tướng hư vọng
Cũng lìa nơi đi, lại
Đây là ẩn giải thoát
Ta dạy các Phật tử
Lìa xa pháp có, không
Cũng lìa tướng đi, lại
Chuyển các loại sắc, thức
Hoặc diệt tất cả nghiệp
Không hợp thường, vô thường
Không thế gian, sinh pháp
Nếu lúc chuyển hoặc diệt
Sắc lìa nơi xứ kia
Lìa chỗ không lỗi lầm
Nghiệp trụ A-lại-da
Sắc là diệt thể tướng
Trong thức, có cũng vậy
Sắc, thức cùng hòa hợp
Mà không mất các nghiệp
Nếu cùng kia hòa hợp
Chúng sinh mất các nghiệp
Nếu diệt nghiệp hòa hợp
Không sinh tử: Niết-bàn
Nếu cùng với kia diệt
Sinh ở trong thế gian
Sắc cũng cùng hòa hợp
Không sai biệt với có
Có khác cũng không khác
Chỉ là tâm phân biệt
Các pháp không diệt thể
Lìa bề đẳng có, không
Pháp nhân duyên giả danh
Thay đổi không sai biệt
Như vô thường trong sắc
Thay đổi sinh các pháp
Lìa hai tướng đây, kia
Phân biệt không thể biết
Có, không có gì thành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như vô thường trong sắc
Nếu khéo phân biệt thấy
Tức không khởi tha lực
Đối với pháp tha lực
Cũng không khởi phân biệt
Nếu diệt nơi phân biệt
Là diệt nơi pháp ta
Trong pháp ta, tạo tác
Cũng hủy báng có, không
Người hủy báng pháp này
Trong lúc nào mà có
Là diệt pháp luân ta
Không được cùng họ nói
Người trí không cùng nói
Không cùng pháp Tỳ-kheo
Đã diệt nơi phân biệt
Thấy huyễn là có, không
Thấy như hoa đốm huyễn
Như mộng, Càn-thát-bà
Cũng như thấy sóng nắng
Thời thấy nơi có, không
Người kia không học pháp
Nếu người ủng hộ họ
Người ấy rơi nhị biên
Cũng hoại đến người khác
Nếu biết pháp tịch tĩnh
Hành giả này thật tu
Lìa xa pháp có, không
Nên nhiếp hộ người ấy
Như nơi có thể xuất
Vàng, bạc, các châu báu
Không tạo tác các nghiệp
Mà chúng sinh lấy dùng
Tánh chân như chúng sinh
Không do nơi nghiệp có
Không chấp nên không nghiệp
Cũng chẳng tạo nghiệp sinh
Các pháp không pháp thể
Như Thánh nhân phân biệt
Mà có ở các pháp
Như ngu si phân biệt
Hoặc pháp không như vậy
Như ngu si phân biệt
Không có tất cả pháp
Chúng sinh cũng không nhiễm*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Pháp nương tâm mà có
Phiền não cũng như vậy
Sinh tử trong thế gian
Tùy theo căn mà chuyển
Vô minh, ái hòa hợp
Sinh ra các thân ấy
Ngoài nhân, thường không pháp
Như ngu si phân biệt
Nếu nhân, pháp không sinh
Hành giả không thấy căn
Hoặc các pháp là không
Hay tạo nhân thế gian
Người ngu lìa tạo tác
Tự nhiên được giải thoát
Ngu, thánh không sai khác
Có, không làm sao thành?
Thánh nhân không pháp thể
Do tu ba giải thoát.
Năm ấm và nhân, pháp
Tướng có giống, có khác
Các nhân duyên và căn
Ta vì Thanh văn, nói
Không nhân chỉ là tâm
Điều sự và các Địa
Trong thân Chân như tịnh
Vì các Phật tử, nói
Người ở đời vị lai
Phỉ báng pháp luân ta
Thân mặc áo ca-sa
Nói các pháp có, không
Không có pháp nhân duyên
Là cảnh giới Thánh nhân
Phân biệt không pháp thể
Người mê lầm phân biệt
Đời vị lai có người
Hạng ngu si ăn trấu
Không nhân và tà kiến
Phá hoại người thế gian
Vi trần sinh cõi nước
Hạt bụi là không nhân
Chín loại vật là thường
Tà kiến nói như vậy
Từ vật sinh ra vật
Công đức sinh công đức
Pháp này khác với pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Phân biệt là chân thật
Vốn không bắt đầu sinh
Thế gian có nguồn gốc
Ta nói nơi thế gian
Không có nơi bản tế
Các chúng sinh ba cõi
Vốn là vô thủy sinh
Chó, lạc đà không sừng
Chắc hẳn sinh không nghi
Mắt có từ vô thủy
Sắc, thức cũng như vậy
Chiếu, mũ, vải hết thảy...
Từ trong bùn sinh ra
Trong vải không có bình
Trong cỏ cũng không vải
Trong mỗi một là thật
Vì sao nhân không sinh
Tức mạng, tức là thân
Vốn sinh từ vô thủy
Đây là nói pháp kia
Ta nói các pháp khác
Ta rõ pháp nhân duyên
Sau đó ngăn pháp kia
Ngăn người tà kiến ấy
Sau nói pháp của ta
Vì biết pháp ngoại đạo
Sau đó nói chánh pháp
Sợ đệ tử mê hoặc
Rơi vào pháp có, không
Bậc thù thắng ra đời
Ở thành Ca-tỳ-la
Vì đệ tử nên nói
Các công đức chuyển biến
Chẳng thật, chẳng không thật
Không từ duyên tức duyên
Do không các nhân duyên
Pháp không thật không sinh
Lìa nơi pháp có, không
Lìa nhân cũng lìa duyên
Lìa xa pháp sinh diệt
Tự pháp lìa sở kiến
Thế gian như huyễn, mộng
Lìa các pháp nhân duyên
Thấy có lập nhân duyên
Nên sinh ra phân biệt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như cầm thú thích nước
Cần-thát-bà, hoa đốm
Lìa xa pháp có, không
Lìa nhân cùng với duyên
Thấy ba cõi không nhân
Thấy như vậy tịnh tâm
Sao gọi người vô sự?
Chỉ có nơi nội tâm
Xa lìa việc ở tâm
Không thể nói duy tâm
Nếu thấy việc bên ngoài
Chúng sinh khởi sinh tâm
Tại sao tâm không nhân
Không thể nói duy tâm
Chân như chỉ có tâm
Người nào không pháp Thánh
Có cùng với không có
Ấy chẳng hiểu pháp ta
Pháp năng chấp, sở chấp
Nếu tâm sinh như vậy
Đó là tâm thế gian
Không thể nói duy tâm
Thân do duyên hiện có
Giống như trong mộng sinh
Nên có hai loại tâm
Mà tâm không hai tướng
Như dao không tự cắt
Tay không chỉ có ngón
Như tâm không tự thấy
Việc kia cũng như vậy
Không kia, không nhân duyên
Phân biệt, chỗ phân biệt
Năm pháp và hai tâm
Tịch tĩnh không như vậy
Năng sinh cùng với sinh
Và hai loại pháp tướng
Ý ta không năng sinh
Nói pháp không tự tướng
Thể các loại hình tướng
Nếu sinh nơi phân biệt
Hư không, sừng thỏ thấy
Thể ấy không hiện sinh
Nếu có tướng các pháp
Nên có với ngoại sự
Do không ngoại phân biệt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lìa tâm lại không pháp
Thế gian từ vô thủy
Không có ngoài các pháp
Do tâm không nhân sinh
Mà thấy nơi ngoại nghĩa
Nếu nhân không sinh trưởng
Sùng thờ cũng hiện sinh
Do nhân không tăng trưởng
Tại sao sinh phân biệt
Như không pháp hiện tại
Vậy nguồn gốc cũng không
Không thể hòa hợp thể
Tại sao tâm hay sinh
Chân như, không, thật tế
Niết-bàn và pháp giới
Tất cả các pháp sinh
Là pháp Đệ nhất nghĩa
Phàm phu rơi có, không
Phân biệt nhân và duyên
Không nhân vốn không sinh
Không biết nơi ba cõi
Tâm thấy với sở kiến
Tà kiến nhân vô thủy
Vô thủy cũng không pháp
Sao thấy pháp khác sinh
Nếu không vật hiện sinh
Người nghèo phải nhiều của
Vì sao không vật sinh
Nay Phật vì con nói
Tất cả đều duy tâm
Mà không không các pháp
Càn-thát-bà, mộng, huyễn
Các pháp không có nhân
Không sinh, không thể, tướng
Pháp không là ta nói
Lìa xa pháp hòa hợp
Là không thấy pháp sinh
Bấy giờ không không sinh
Ta nói không pháp tướng
Mộng, huyễn và hoa đốm
Càn-thát-bà, ái nước
Không nhân mà hiện có
Pháp thế gian cũng vậy
Hòa hợp nhau như thể
Lìa nơi không Sở kiến

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chẳng phải ngoại đạo thấy
Hòa hợp không như vậy
Hàng phục nương không nhân
Thành tựu nơi không sinh
Nếu thành tựu không sinh
Pháp luân ta không diệt
Nói về không nhân, tướng
Ngoại đạo sinh sợ hãi
Tại sao, vì người nào?
Ở đâu đến nghe pháp
Ở đâu sinh các pháp
Không nhân mà pháp sinh
Sinh ở trong không nhân
Mà không ở hai nhân
Nếu người trí hay biết
Bấy giờ chuyển tà kiến
Nói sinh tất cả pháp
Không sinh là không vật
Vì quán các nhân duyên
Bấy giờ chuyển tà kiến
Vì pháp có, danh có
Vì pháp không, danh không
Mà pháp không không sinh
Cũng không đợi nhân duyên
Danh không nương nơi pháp
Mà danh chẳng không thể
Thanh văn, Bích-chi-phật
Ngoại đạo không cảnh giới
Bồ-tát trụ Thất địa
Ấy là tướng không sinh
Chuyển nơi pháp nhân duyên
Cho nên ngăn nghĩa nhân
Chỉ nói nương nơi tâm
Nên ta nói không sinh
Không nhân sinh các pháp
Lìa phân biệt, phân biệt
Lìa kiến lập có, không
Nên ta nói không sinh
Tâm lìa nơi sở kiến
Cũng lìa xa hai thể
Chuyển nơi pháp y chỉ
Nên ta nói không sinh
Không mất ngoài pháp thể
Cũng không chấp trong tâm
Lìa tất cả tà kiến

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đây là tướng không sinh
Như vậy không không tướng
Tất cả nên quán sát
Pháp không chẳng sinh không
Vốn không sinh là không
Các nhân duyên hòa hợp
Pháp sinh cùng pháp diệt
Lìa nơi pháp hòa hợp
Không sinh cũng không diệt
Nếu lìa pháp hòa hợp
Lại không thể thật pháp
Một thể và khác thể
Như Ngoại đạo phân biệt
Pháp có, không không sinh
Chẳng thật sinh không sinh
Lìa xa các nhân duyên
Sinh cùng với không sinh
Chỉ đối với tên gọi
Đây, kia buộc, thay đổi
Thể đã sinh tất không
Vòng nhân duyên sai biệt
Lìa sinh và không sinh
Là lìa các ngoại đạo
Ta nói vòng trói buộc
Nhưng phàm phu không biết
Có thể sinh pháp thể
Lìa trói buộc không khác
Người kia không nói nhân
Phá diệt, hoại trói buộc
Như đèn chiếu sáng vật
Trói buộc cũng giải tỏa
Nếu lại phân biệt pháp
Lìa xa thể ràng buộc
Không thể cũng không sinh
Tự tánh như hư vọng
Lìa xa pháp trói buộc
Ngu si tà phân biệt
Đây là khác không sinh
Pháp Thánh nhân chứng đắc
Pháp ấy sinh không sinh
Không sinh là Vô sinh
Nếu thấy các thế gian
Tức là duyên ràng buộc
Thế gian lìa trói buộc
Lúc ấy tâm đắc định

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô minh, ái và nghiệp
Là pháp buộc bên trong
Lún bùn vòng tròn thấy
Pháp bên ngoài bốn đại
Nương nơi thể pháp kia
Là từ nhân duyên sinh
Không chỉ thể trói buộc
Không thể so sánh được
Nếu pháp sinh kia không
Biết pháp nào làm nhân
Pháp kia thay đổi sinh
Chẳng phải các nhân duyên
Ấm, nóng, động và cứng
Người ngu si phân biệt
Trói buộc này không pháp
Cho nên không thể, tướng
Như thầy thuốc trị bệnh
Trị bệnh có sai khác
Mà xem bệnh như nhau
Tùy bệnh cho khác thuốc
Ta nương thân chúng sinh
Các phiền não, ô trược
Biết các căn và lực
Ta vì người ngu, nói
Phiền não, căn sai khác
Ta dạy không sai biệt
Ta chỉ có Nhất thừa
Tám Thánh đạo mát mẽ
Bình, vải, mũ và sừng
Sừng thỏ không phải nhân
Không nhân nương kia sinh
Nhưng không pháp nhân kia
Mà đó không pháp nhân
Người không được chấp không
Nương nhân có nên không
Nương không không giống nhau
Pháp có đối pháp không
Là pháp đối đãi nhau
Nương một phần pháp có
Thấy một phần pháp có
Không nhân thấy ít pháp
Ít pháp là không nhân
Nếu như nương ngoài pháp
Đây, kia thay đổi thấy
Như vậy lỗi không cùng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thể ít cũng không ít
Nương sắc, cây cỏ thấy...
Pháp thấy giống như huyễn
Như vậy việc nương tựa
Người thấy có các loại
Ảo thuật không phải sắc
Không phải cây, không đá
Ngu si thấy như huyễn
Nương tựa nơi thân huyễn
Nương tựa nơi việc thật
Nếu thấy được ít việc
Lúc thấy không hai pháp
Tại sao thấy ít việc
Phân biệt, không phân biệt
Mà chẳng không phân biệt
Nếu phân biệt pháp không
Trói không, giải thoát không
Do phân biệt pháp không
Nên không sinh phân biệt
Nếu không sinh phân biệt
Không thể nói duy tâm
Mỗi mỗi tâm sai khác
Trong pháp, pháp không thật
Bởi vì pháp không thật
Không thể gian, giải thoát
Không ngoại vật, chỗ thấy
Ngu si vọng phân biệt
Như ảnh hiện trong gương
Do tâm huân mê muội
Tất cả pháp không sinh
Không có tự có sinh
Tất cả chỉ tâm này
Lìa với các phân biệt
Người ngu nói các pháp
Từ nhân, không phải trí
Lìa thật thể nơi tâm
Tâm Thánh nhân thanh tịnh
Tăng-già thầy ở đời
Bà-la-môn lỏa hình
Cùng với trời Tự tại
Không thật, đọa tà kiến
Thể không, sinh cũng không
Như hư không không nhiễm
Các Phật nói làm gì?
Và Phật vì ai nói

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người tu hành thanh tịnh
Lìa giác quán tà kiến
Quá khứ Phật đã nói
Nay ta cũng nói vậy
Nếu tất cả duy tâm
Thế gian trụ ở đâu?
Đi, đến nương pháp nào?
Làm sao thấy nơi đất
Như chim trong hư không
Nương theo gió mà bay
Không trụ, không quán sát
Ở trên đất mà đi.
Như vậy các chúng sinh
Nương gió động phân biệt
Đi, lại trong tự tâm
Như chim bay trong không
Thấy thân do duyên sinh
Phật nói tâm như vậy
Vì sao hiện thấy nhân
Chỉ là tâm, xin nói
Do duyên thân hiện hữu
Hiện thấy nương huân sinh
Người không tu hành sinh
Hiện thấy sinh phân biệt
Phân biệt thể cảnh giới
Tâm nương cảnh giới sinh
Biết đối với tâm sinh
Không lại sinh phân biệt
Nếu hay thấy phân biệt
Lìa xa giác, sở giác
Danh, danh không cùng hợp
Là nói pháp hữu vi
Đây chỉ là sở giác
Danh, danh không lẫn lộn
Lìa nơi tri, sở tri
Là nói pháp hữu vi
Đây chỉ là sở giác
Trong danh, danh không lìa
Nếu người tà giác biết
Không tự giác, giác tha
Năm pháp vốn thật pháp
Cùng với tám loại thức
Hai loại không pháp ta
Nhiếp giữ nơi Đại thừa
Nếu thấy tri, sở tri

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tịch tĩnh thấy thế gian
Trong danh, danh phân biệt
Bấy giờ lại không sinh
Tạo danh tự phân biệt
Thấy kia lại không sinh
Không thấy nơi tự tâm
Cho nên sinh phân biệt
Bốn ấm không các tướng
Ấy là vô số pháp
Tại sao sắc nhiều loại
Tướng bốn Đại khác nhau
Xả bỏ các pháp tướng
Không các đại và đại
Nếu có sắc tướng khác
Vì sao ấm không sinh
Nếu thấy tướng như vậy
Không thấy các ấm, nhập
Nương cảnh, căn và thức
Nên sinh tám loại thức
Nương tướng có ba loại
Tịch tĩnh không như vậy
A-lại-da, ý, ngã
Ngã sở cùng với trí
Do chấp nơi hai pháp
Biết pháp ấy tức diệt
Lìa xa pháp đây, kia
Nếu thấy không tướng lìa
Thế gian, tâm phân biệt
Thế Tôn vì con nói
Không phân biệt hai pháp
Ngã cùng với ngã sở
Không tăng trưởng phân biệt
Cũng không nhân ý thức
Lìa xa nhân và duyên
Không vật cũng không sinh
Phân biệt chỉ là tâm
Thế Tôn vì con nói
Lìa xa các nhân duyên
Lìa năng kiến, sở kiến
Thấy tự tâm các loại
Sở kiến vọng phân biệt
Không biết tự tâm thấy
Không hiểu nghĩa tâm khác
Không thấy tà kiến thành
Đối với trí không sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Kia vì sao không có
Tâm người kia chấp có
Phân biệt chẳng có, không
Nên không sinh tâm có
Không biết chỉ tâm thấy
Cho nên sinh phân biệt
Không phân biệt, phân biệt
Diệt nó rồi không nhân
Ngăn bốn loại bè đảng
Nếu các pháp có nhân
Tướng danh tự này khác
Người kia tạo không thành
Kia nên tự sinh khác
Không ứng hợp nhân sinh
Nhân duyên nên hòa hợp
Để ngăn nhân sinh pháp
Ta ngăn với lỗi thường
Hoặc các duyên vô thường
Là không sinh, không diệt
Ngu si thấy vô thường
Diệt pháp tướng, pháp không
Không thấy tạo tác nhân
Nên vô thường cho có
Vì sao người không thấy
Ta nhiếp thủ chúng sinh
Dùng trì giới hàng phục
Trí tuệ diệt tà kiến
Nương giải thoát tăng trưởng
Tất cả các thế gian
Ngoại đạo nói dối gạt
Nương nhân, quả tà kiến
Tự pháp không thể lập
Nhưng thành “pháp tự lập”
Lìa nơi nhân, duyên, quả
Nói các chúng đệ tử
Lìa xa pháp thế tục
Duy tâm, chỗ thấy không
Tâm thấy nơi hai loại
Lìa sở chấp, năng chấp
Cũng lìa xa đoạn, thường
Chỉ có tâm chuyển động
Đều là pháp thế tục
Lại không khởi chuyển sinh
Thế gian là tự tâm
Người đến là sự sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người đi là sự diệt
Như thật biết đến đi
Lại không sinh phân biệt
Thường, vô thường, tạo tác
Không tạo tác đây, kia
Như vậy tất cả pháp
Đều là pháp thế tục
Trời, người, A-tu-la
Súc sinh, quỷ Dạ-ma
Chúng sinh đến cõi kia
Ta nói ở sáu đường
Nghiệp nhân thượng, trung, hạ
Thường sinh ở cõi kia
Khéo giữ gìn thiện pháp
Được thắng xứ giải thoát
Phật dạy mỗi niệm sinh
Sinh tử và đọa lạc
Vì chúng Tỳ-kheo, nói
Ý nào vì con, nói
Tâm không đến lần hai
Đã diệt không tiếp nối
Ta vì đệ tử, nói
Tâm thay đổi sinh diệt
Mỗi sắc phân biệt có
Sinh và diệt đã xong
Phân biệt tức là người
Lìa phân biệt không người
Ta nói về pháp niệm
Nương kia ta nói xong
Lìa chấp thủ sắc tướng
Không sinh cũng không diệt
Nhân duyên từ duyên sinh
Vô minh, chân như thấy
Nương hai pháp mà sinh
Chân như không phải thể
Nhân duyên từ duyên sinh
Nếu vậy không pháp khác
Từ thường sinh ra quả
Quả tức là nhân duyên
Không khác với ngoại đạo
Nhân, quả cùng xen lẫn
Phật và chư Phật nói
Đại Mâu-ni không khác
Tâm cứu trong thân này
Khổ đế và Tập đế

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Diệt đế và Đạo đế
Ta vì các Phật tử
Chấp ba pháp thật có
Thủ, sở thủ, tà kiến
Pháp thế gian, xuất thế
Người phàm phu phân biệt
Ta rõ biết pháp kia
Cho nên nói ba pháp
Vì ngăn tà kiến kia
Chớ phân biệt thật thể
Nói qua pháp không định
Cũng lại không tâm sinh
Thật cũng không hai thủ
Chân như không hai loại
Vô minh và ái, nghiệp
Thức thấy từ tà sinh
Không cùng, không tạo tác
Trong tạo tác không sinh
Các pháp bốn loại diệt
Kẻ ngu si đã nói
Phân biệt hai loại sinh
Có vật, không có vật
Lìa xa bốn loại pháp
Cũng lìa xa bốn kiến
Hai loại sinh phân biệt
Kiến thấy lại không sinh
Các pháp vốn không sinh
Khởi nơi trí phân biệt
Hiện sinh nơi các pháp
Bình đẳng chớ phân biệt
Nguyện Thế Tôn Mâu-ni
Vì con và chúng sinh
Như pháp tương ưng, nói
Lìa hai loại nhị kiến
Ta lìa nơi tà kiến
Cùng các Bồ-tát khác
Thường không thấy có, không
Do không thấy pháp kia
Lìa ngoại đạo xen tạp
Lìa Thanh văn, Duyên giác
Phật chứng, các pháp Thánh
Vì con nói không mất
Nhân diện đảo, nhân không
Vô sinh và tất cả
Danh khác, các mê hoặc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bậc trí đã xa lìa
Như mây, mưa, lâu các
Cung điện và cầu vòng
Sóng nắng, hoa đóm, huyễn
Có, không từ tâm sinh
Các ngoại đạo phân biệt
Thế gian từ nhân sinh
Không sinh pháp Chân như
Và cùng thật tế, không
Là các tên pháp khác
Chớ phân biệt không vật
Đối với sắc, các loại
Chớ phân biệt pháp không
Như bàn tay thế gian
Tự do để phá vật
Như vậy tất cả pháp
Chớ phân biệt pháp không
Lìa sắc, không không khác
Cũng không sinh thể pháp
Chớ phân biệt không khác
Phân biệt, chấp tà kiến
Phân biệt, sở phân biệt
Nắm lấy nơi sự tướng
Dài, ngắn, vuông, tròn thấy
Là chấp tướng, phân biệt
Phân biệt là tâm pháp
Sở phân biệt là ý
Nếu hay như pháp biết
Lìa năng tướng, sở tướng
Ngoại đạo nói không sinh
Và chấp nơi ngã, pháp
Phân biệt tướng như vậy
Nhị kiến này không khác
Ý gì, nói như thế
Nếu biết rõ như vậy
Người ấy vào vô lượng
Hay hiểu ta nói pháp
Do thấy vậy, chìm đắm
Không sinh là không nương
Biết đúng hai loại nghĩa
Nên ta nói không sinh
Các pháp không có sinh
Mâu-ni vì con, nói
Không nhân, không giống nhau
Không có pháp xen tạp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không nhân cũng không sinh
Khác nhân, ngoại đạo thấy
Lìa có, không, pháp không
Nên nói chỉ là tâm
Sinh cùng với không sinh
Lìa pháp là tà kiến
Nói không nhân, không sinh.
Nói có là chấp nhân
Tự nhiên không tác giả
Tác giả là tà kiến
Phương tiện, các nguyện thấy
Thấy đó vì con nói
Nếu các pháp là không
Tại sao sinh ba đời
Lìa năng chấp, sở chấp
Không sinh cũng không diệt
Từ vật thấy vật khác
Nương pháp kia tâm sinh
Các pháp không hóa sinh
Làm sao vì con nói
Thật có mà không biết
Cho nên ta nói pháp
Trong các pháp Mâu-ni
Trước sau lìa tự tướng
Lìa các lỗi ngoại đạo
Lìa nơi nhân điên đảo
Sinh cùng với không sinh
Đại sư vì con nói
Lìa có cùng với không
Không mất nơi nhân, quả
Địa và các Thứ đệ
Vì nói một vô tướng
Thế gian rơi nhị biên
Bị các kiến mê hoặc
Không sinh không sinh thấy
Không biết nhân tịch diệt
Ta không pháp ba đời
Ta cũng không nói pháp
Có hai tất có lỗi
Chư Phật vốn thanh tịnh
Các pháp, không, sát-na
Không thể cũng không sinh
Nói tà pháp, che tâm
Phân biệt không Như Lai
Sinh cùng với không sinh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xin nguyện vì con nói
Vì sao những pháp gì
Lìa cảnh giới mà sinh
Đầy đủ sắc hòa hợp
Tụ tập từ hý luận
Chấp nơi ngoài sắc tướng
Từ phân biệt mà sinh
Người biết về pháp ấy
Là hiểu nghĩa “như thật”
Tùy thuận tánh Thánh nhân
Mà tâm lại không sinh
Lìa xa tất cả đại
Không tương ứng pháp sinh
Tâm hư vọng quán đại
Quán như vậy không sinh
Chớ phân biệt sai khác
Người trí không phân biệt
Phân biệt với phân biệt
Hai pháp không Niết-bàn
Lập ra pháp không sinh
Như huyễn không thấy pháp
Từ các nhân huyễn sinh
Phá việc lập các pháp
Tâm như hình trong gương
Nhân huân tập vô thủy
Tự nghĩa mà không nghĩa
Quán các pháp như vậy
Như hình bóng trong gương
Lìa xa một, hai tướng
Sở kiến không, chẳng không
Các tướng cũng như vậy
Cần-thất-bà, huyễn thấy
Quán nương nơi nhân duyên
Như vậy thể các pháp
Pháp sinh, chẳng không sinh
Phân biệt tựa như người
Hai loại nương nhau hiện
Nói ngã cùng với pháp
Mà người ngu không biết
Tương vi và vô nhân
Thanh văn, các La-hán
Tự thành và Phật lực
Là năm hạng Thanh văn
Thời nhiếp thủ và diệt
Đệ nhất là đệ nhất

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Là bốn loại vô thường
Ngu, không trí phân biệt
Ngu si rơi nhị biên
Công đức và vi trần
Không biết nhân giải thoát
Do chấp pháp có, không
Giống như người ngu si
Chấp tay là mặt trăng
Thích danh tự như vậy
Không biết thật pháp ta
Các đại, tướng khác nhau
Thể không sắc cũng sinh
Mà các đại hòa hợp
Không đại, không nương đại
Lửa hay thiêu các sắc
Nước làm mục nát vật
Gió lay động các sắc
Làm sao đại cùng sinh
Sắc ấm cùng với thức
Là hai pháp không năm
Các ấm này khác tên
Ta nói như Đế Thích
Vô số tâm sai biệt
Hiện chuyển các pháp sinh
Bốn đại đây, kia khác
Sắc, tâm không nương theo
Nương xanh thấy có trắng
Nương trắng có xanh thấy
Nương nhân, quả nên sinh
Không, có cùng với không
Nương năng tạo, sở tạo
Nóng, lạnh thấy, chỗ thấy
Tất cả pháp như vậy
Vọng biết, không thể thành
Tâm, ý, sáu thức khác
Các thức cùng hòa hợp
Là nơi một thể khác
Sinh tử hư vọng sinh
Sư Tăng-khư-tỳ-thế
Lỗ hình, trời Tự tại
Đọa bề đẳng có, không
Lìa xa nghĩa tịch tĩnh
Sinh tướng mạo thù thắng
Sinh bốn đại, không trần
Là ngoại đạo nói sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bốn đại và bốn trần
Ngoài ra không thể sinh
Ngoại đạo phân biệt nhân
Ngu si nên không hiểu
Nương bề đảng có, không
Sinh cùng tâm tương ứng
Tử không cùng tương ứng
Pháp thật tương thanh tịnh
Trụ cùng trí tương ứng
Nghịệp cùng với sắc tướng
Năm ấm, cảnh giới, nhân
Thể chúng sinh không nhân
Không trụ Vô sắc giới
Phật nói pháp vô ngã
Không sắc đồng ngoại đạo
Thuyết vô ngã là đoạn
Thức cũng không nên sinh
Tâm có bốn loại trụ
Không sắc làm sao trụ
Tướng trong, ngoài các pháp
Mà thức không cùng hành
Kẻ vọng hiểu chấp có
Trong ấm có năm ấm
Như vậy không sắc sinh
Có mà là không sắc
Tự nhiên được giải thoát
Không chúng sinh và thức
Là ngoại đạo không nghi
Hiểu lầm, không thể biết
Hoặc chỗ ấy không sắc
Cho nên thấy không sắc
Kia không, chẳng lập pháp
Chẳng phải thừa, không thừa
Thức từ chủng tử sinh
Hòa hợp cùng các căn
Một phần tám loại sắc
Đối niệm thời không chấp
Sắc không trụ nơi thời
Căn không trụ với căn
Cho nên Như Lai nói
Các căn, niệm không trụ
Nếu không thấy thể sắc
Thức làm sao phân biệt
Nếu biết là không sinh
Vì sao thế gian sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vừa sinh thời liền diệt
Phật không nói như thế
Nhất thời cũng không niệm
Hư vọng phân biệt chấp
Các căn và cảnh giới
Ngu si không biết đến
Ngu si nghe là chấp
Thánh nhân biết như thật
Ý thức không nương tựa
Dùng không nhân chấp lấy
Không khéo biết nơi ngã
Lìa hẳn nơi pháp có
Ngu đối pháp có, không
Giác ngộ lìa thật trí
Hữu vi, vô vi, ngã
Ngu si không thể biết
Trong một có pháp thí
Trong khác cũng như vậy
Trong tâm cùng một thể
Ý thức hay hiểu biết
Nếu thí đúng là tâm
Tâm sở là tên gọi
Tại sao lìa năng chấp
Phân biệt nơi một, khác
Cùng nhân, nương tựa thấy
Nghiệp sinh, tạo nghiệp thấy
Như lửa, thuyết như vậy
Giống như pháp tương tự
Như lửa một thời gian
Thieu và chỗ thieu khác
Như vậy ta nương nhân
Vọng hiểu sao không vậy
Sinh cùng với không sinh
Mà tâm thường thanh tịnh
Người mê vọng lập Ngã
Cớ sao không nói dụ
Mê nơi rừng rậm thức
Lìa xa pháp chân thật
Vọng hiểu chạy Đông, Tây
Tìm thần ngã cũng vậy
Trong thân tu thật hạnh
Ta là tướng thanh tịnh
Cảnh Phật Như Lai tạng
Vọng hiểu không cảnh giới
Năng chấp và sở chấp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Năm ấm, ngã sai biệt
Nếu hay biết nơi tướng
Bấy giờ sinh chân trí
Ngoại đạo nói ý thức
Tạng thể A-lại-da
Tương ứng cùng với ngã
Pháp ta không nói vậy
Nếu như thật biết pháp
Thật để được giải thoát
Tu hành mà thấy đạo
Đoạn phiền não, thanh tịnh
Tự tánh tâm thanh tịnh
Pháp thân tịnh Như Lai
Pháp này nương chúng sinh
Lìa hữu biên, vô biên
Như vàng cùng với sắc
Tánh đá cùng vàng thật
Người chế tạo hay biết
Chúng sinh với ấm vậy
Không người, không phải ấm
Phật, bậc Trí vô lậu
Vô lậu là Thế Tôn
Cho nên con quy y
Tự tánh tâm thanh tịnh
Phiền não và tạo nghiệp
Cùng năm ấm tương ứng
Bậc Thủ thắng đã nói
Tự tánh tâm thanh tịnh
Ý thấy là nhân duyên
Nó hay tạo các nghiệp
Nên hai loại nhiễm ấy
Ý thấy pháp trần lụy
Ta thanh tịnh phiền não
Kìa nương phiền não nhiễm
Cấu bản nương thanh tịnh
Như áo lìa cấu bản
Cũng như vàng lìa bản
Có mà không thể thấy
Ta lìa lỗi cũng vậy
Như đàn cầm, tiếng trống
Các âm thanh vi diệu
Trong ấm, ngã cũng vậy
Ngu si tìm một, khác
Trong đất chứa vật báu
Cùng với nước trong sạch

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trong ấm, ngã cũng vậy
Thật có, không thể thấy
Tâm pháp và tâm sở
Công đức, ấm hòa hợp
Trong ấm, ngã cũng vậy
Ngu si không thể thấy
Như bào thai phụ nữ
Tuy có mà không thấy
Ngã ở trong năm ấm
Ngu si nên không thấy
Như gánh vác hương thuốc
Lửa cùng với các củi
Trong ấm, ngã cũng vậy
Ngu si không thể thấy
Trong tất cả các pháp
Vô thường cùng với không
Trong ấm, ngã cũng vậy
Ngu si không thể thấy
Các Địa và tự tại
Thần thông cùng thọ vị
Các pháp Vô thượng diệu
Cùng các Tam-muội khác
Và cảnh giới thù thắng
Nếu trong ấm không ngã
Mà tất cả pháp này
Hết thấy cũng đều không
Có người phá hoại, nói
Hoặc có ngã ứng hiện
Bậc trí tuệ nên đáp
Ngã ứng hiện tâm người
Nói Ngã không chân như
Chỉ là nói hư vọng
Tạo tác nghiệp Tỳ-kheo
Không nên cùng hòa hợp
Người này lập có, không
Đọa vào hai bè đảng
Phá hoại các Phật pháp
Ấy không trú pháp ta
Lìa lỗi các ngoại đạo
Đốt cháy vô ngã kiến
Khiến ngã kiến hừng cháy
Như kiếp tận thiên hủy
Như đường phèn, Bồ-đào
Sữa, dầu, cao sữa thấy
Nơi ấy có các vị

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người không dùng không biết
Năm giữ trong năm loại
Năm ấm, ngã cũng vậy.
Người ngu si không thấy
Trí thấy đắc giải thoát
Nói rõ các thí dụ
Tâm pháp không thể thấy
Ở đâu, nhân duyên gì
Hòa hợp không thể thấy
Các pháp khác thể, tướng
Nhất tâm không thể chấp
Không nhân cũng không sinh
Hư vọng hiểu sai lầm
Thật hành là thấy tâm
Trong tâm không thấy tâm
Chỗ thấy theo thấy sinh
Chỗ thấy nhân nào tạo
Ta họ Ca-chiên-diên
Từ trời Thủ-đà-hội
Vì chúng sinh, thuyết pháp
Hướng đến thành Niết-bàn
Là đường đi xưa kia
Ta và chư Phật kia
Ba ngàn Tu-đa-la
Nói về pháp Niết-bàn
Dục giới và Sắc giới
Phật không kia thành Phật
Trên trời Vô sắc giới
Ly dục thành Bồ-đề
Cảnh giới không buộc nhân
Cảnh giới nhân là buộc
Nương trí đoạn phiền não
Kiếm bèn người tu hành
Có ngã, có huyễn thấy
Pháp có, không là gì
Ngu không thấy như vậy
Vì sao có vô ngã
Do có tạo, không tạo
Không nhân mà chuyển sinh
Tất cả pháp không sinh
Ngu si không hiểu biết
Các nhân không thể sinh
Các duyên cũng không tạo
Hai kia không thể sinh
Làm sao phân biệt duyên?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trước, sau và bây giờ
Người vọng hiểu nói nhân
Hư không, bình, đệ tử
Tất cả các vật sinh
Phật không tạo hữu vi
Các tướng, tướng trang nghiêm
Là công đức Chuyển luân
Không được gọi chư Phật
Chư Phật là trí tướng
Lìa các lỗi tà kiến
Trong thân là trí thấy
Lìa hẳn các lỗi lầm
Điếc, mù lòa, câm ngọng
Lớn, nhỏ ôm lòng ác
Tất cả người như thế
Gọi là không phạm hạnh
Thể rộng lớn, vi diệu
Là tướng Chuyển luân vương
Xuất gia hoặc một, hai
Ngoài ra là buông lung
Tỳ-da, Sa-ca-na
Cùng với Lê-sa-bà
Ca-tỳ-la, Thích-ca
Sau, ta nhập Niết-bàn
Đời vị lai sẽ có
Các bậc Xuất thế ấy
Ta mất, sau trăm năm
Tỳ-da-bà, Vi-đà
Cùng với Bàn-trà-bà
Cưu-la-bà-thất-la
Sau đó lại hiện hữu
Cùng với Mao Ly thấy
Đến Mao Ly, Quật-đa
Kế, có vua vô đạo
Đến lúc đao, kiếm loạn
Kế đao, kiếm mạt thế
Rồi vào đời mạt thế
Không pháp, không tu hành
Quá khứ, vị lai ấy
Như luân chuyển thế gian
Lửa, mặt trời cùng hợp
Thieu cháy cõi Dục giới
Lại thành thế giới diệu
Khí thế gian kia sinh
Bốn họ và vua chúa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Các Tiên nhân và pháp
Cúng dường hội thí lớn
Thời pháp lại như cũ
Nói pháp vẫn như vậy
Văn chương và chú giải
Chú giải lại tạo ra
Các thuyết nhiều vô lượng
Như vậy ta nghe hết
Mê muội các thế gian
Không biết pháp chân thật
Pháp gì là đúng, sai
Pháp nhiệm như xiêm y
Giặt giũ cho sạch sẽ
Nước, bùn, phân trâu thảy
Hoại sắc mà thọ dùng
Các hương xoa thân, y
Lìa nơi tướng ngoại đạo
Thông suốt pháp luân ta
Là các tướng Như Lai
Không lọc nước không uống
Dây lưng buộc nội y
Đúng thời đi khất thực
Xa lìa nhà trộm cướp
Sinh cảnh trời vi diệu
Cõi tốt đẹp loài người
Các báu cùng thành tựu
Tự tại trong trời, người
Người nương pháp tu hành
Sinh trời Tứ thiên vương
Nhiều lúc được thọ dụng
Do tham nhiều nên diệt
Đúng lúc gặp ba nạn
Và ở ba đời ác
Ta và người gặp lúc
Thời mạt thế Thích-ca
Dòng họ Tất-đạt-đa
Trời Bát tỷ, Tự tại
Như vậy, các ngoại đạo
Ta diệt, hiện ở đời
Ta nghe hết tất cả
Sư tử Thích-ca nói
Từng có việc như thế
Ty-da-bà nói vậy
Bát tỷ, Na-la-diên
Và Ma-hê-thủ-la*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói những lời như vậy
Ta hóa thân thế gian
Mẹ ta tên Thiện Tài
Cha tên Phạm thiên vương
Ta, họ Ca-chiên-diên
Lìa xa các phiền não
Sinh ở thành Chiêm-bà
Cha ta và ông nội
Cha tên là Nguyệt Hộ
Từ dòng trăng sinh ra.
Xuất gia tu thật hạnh
Nói đến hơn ngàn câu
Thọ ký cho Đại Tuệ
Bảo vận chuyển pháp luân
Đại Tuệ cùng Pháp Thắng
Thắng truyền Di-khư-lê
Di-khư cùng đệ tử
Vào đời sau pháp diệt
Ca-diếp, Câu-lưu-tôn
Câu-na-hàm và ta
Lìa xa các phiền não
Tất cả thành Chánh giác
Sau thời chánh pháp ấy
Có Phật tên Như Ý
Ở đó thành Chánh giác
Vì người nói năm pháp
Không hai trong ba nạn
Qua mặt thế cũng vậy
Chư Phật không xuất hiện
Đúng lúc hiện ở đời
Không có người trộm cướp
Y phục không cắt, rọc
Mặc áo vô số mảnh
Như Khổng tước hoại sắc
Hai tác đến ba tác
Nói nhau mà vá lại
Nếu không làm như vậy
Ngu sẽ tham đoạt lấy
Thường diệt lửa tham dục
Nước trí thường tẩy rửa
Ngày đêm trong sáu thời
Tu hành pháp như thật
Như phóng tên, cây, đá
Phóng ra rồi rơi xuống
Phóng một thì rơi một

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thiện, không thiện cũng vậy
Trong một không nhiều loại
Do không cùng như vậy
Như gió thổi tất cả
Như ruộng đất bị cháy
Nếu một tạo tác nhiều
Tất cả không tạo có
Không vậy, tất cả mất
Là pháp người vọng hiểu
Như đèn và tim đèn
Vì sao giống nhau nhiều?
Một hay sinh ra nhiều
Là pháp người mê hiểu
Như vừng không sinh đậu
Lúa tẻ không sinh mì
Ít hạt giống lúa mì
Làm sao một sinh nhiều?
Luận Ba-ni xuất thanh
Thái bạch A-xoa-ba
Mạt thế có tạng Phạm
Nói về luận thế tục
Ca-chiên-diên tạo kinh
Dạ-bà-già cũng vậy
Thiên văn Phù-trù-ca
Là luận cuối mạt thế
Ba-lợi nói phước đời
Người đời nương phước đức
Thường hộ trì các pháp
Vua Bà-ly cho đất
Di-ca-ma-tu-la
A-thư-la các thuyết
Mê hoặc và luận chủ
Mạt thế chư Thiên hiện
Thích tử Tất-đạt-đa
Phù-đơn-đà ngũ giác
Khẩu Lục và Điểm Tuệ
Ta diệt rồi, xuất hiện
A-thị-na, Tam-quật
Di-khư-la, Tháo Quán
Ta ở A-lan-nhã
Phạm thiên thí cho ta
Ông ở đời vị lai
Gọi Bạc xa trần cấu
Hay nói chân giải thoát
Là các tướng vắng lặng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phạm thiên cùng Phạm chúng
Cùng các chúng trời khác
Da nai đều cho ta
Trở lại trời Tự tại
Các y phục vá nạp
Cùng với bát khất thực
Đế Thích, Tứ Thiên vương
Dem đến cúng cho ta
Nói không sinh và nhân
Sinh cùng với không sinh
Sẽ thành nơi không sinh
Là chỉ nói ngôn ngữ
Nếu các nhân vô minh
Hay sinh nơi các tâm
Lúc chưa sinh nơi sắc
Trung gian trụ ở đâu?
Tức thời diệt nơi tâm
Mà lại sinh tâm khác
Sắc không trụ một niệm
Quán pháp gì hay sinh?
Nương vào nhân duyên gì?
Tâm là nhân điên đảo
Nó không thể thành pháp
Làm sao biết sinh diệt?
Người tu hành hợp định
Kim-an-xà-na tánh
Cung điện Quang âm thiên
Pháp thế gian không hoại
Trụ nơi pháp đã chứng
Là tất cả chư Phật
Như Lai đủ trí tuệ
Tỳ-kheo chứng nơi pháp
Và pháp đã chứng khác
Pháp ấy thường không hoại
Tại sao thấy hư không?
Các pháp không trụ niệm
Sắc Càn-thát-bà huyễn
Tại sao không trụ niệm?
Các sắc không bốn đại
Các đại đâu tạo ra?
Do có tâm vô minh
Thế giới tập vô thủy
Nương sinh diệt hòa hợp
Kẻ vọng hiểu phân biệt
Tăng-khư có hai loại

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thù thắng và chuyển biến
Trong thù thắng có quả
Quả lại thành tựu quả
Thắng là thể tướng đại
Nói công đức sai biệt
Hai pháp nhân và quả
Chuyển biến ở trong không
Như thủy ngân trong suốt
Các bụi, đất không dính
Chân như sạch như vậy
Y chỉ nơi chúng sinh
Như cây hành và họ
Phụ nữ lúc mang thai
Muối và vị trong muối
Chứng tử tại sao có?
Khác thể, không khác thể
Hai thể lìa hai pháp
Có pháp không nhân duyên
Chẳng không nơi có, không
Như trong ngựa không trâu
Trong ấm, ngã cũng vậy
Thuyết hữu vi, vô vi
Là pháp không thể nói
Ác kiến, lượng, A-hàm
Nương cấu nhiễm mê lầm
Không biết nói có ngã
Không nhân chẳng lìa nhân
Trong năm ấm không ngã
Chấp ngã là sai lầm
Trong một và trong khác
Kẻ mê, không hiểu biết
Trong gương nước, trong mắt
Như thấy ảnh trong gương
Xa lìa nơi một, khác
Trong ấm, ngã cũng vậy
Sở quán và năng quán
Thiền đạo thấy chúng sinh
Quán sát ba pháp này
Lìa nơi pháp tà kiến
Tức diệt nơi tri kiến
Như rỗng không thấy không
Tướng các pháp chuyển biến
Người ngu vọng phân biệt
Niết-bàn lìa có, không
Trụ chỗ thấy như thật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xa lìa pháp sinh diệt
Cũng lìa thể có, không
Lìa thấy và chỗ thấy
Quán sát pháp chuyển biến
Lìa các thuyết ngoại đạo
Lìa danh tướng, hình thể
Tà kiến nương trong thân.
Quán sát pháp chuyển biến
Chư Thiên và địa ngục
Xúc chạm và bức não
Không có pháp trung ấm
Vì sao nương thức sinh?
Thai, noãn, thấp, hóa sinh
Sinh ở trong trung ấm
Thân chúng sinh vô số
Nên quán về khứ, lai
Lìa lượng và A-hàm
Hay sinh và phiền não
Các ngoại đạo nói càn
Người trí tuệ chớ chấp
Trước quán sát nơi ngã
Sau quán nơi nhân duyên
Không biết có, nói có
Cho nên con Thạch nữ
Trí tuệ lìa mắt thường
Mắt sáng thấy chúng sinh
Lìa xa ám hữu vi
Thân chúng sinh vi diệu
Trong sắc xấu và đẹp
Giải thoát khỏi trói buộc
Diệu thể trụ hữu vi
Hay thấy Pháp thân đẹp
Đang ở trong sáu đường
Mê hiểu không cảnh giới
Ta qua nơi cõi người
Chẳng phải mê hiểu kia
Nên thân ta không sinh
Do đâu sinh như vậy?
Như bóng đèn trên sông
Sao không nói như vậy
Mà lúc thức chưa sinh
Chưa có vô minh thấy
Lìa mê ám không thức
Tại sao liên tục sinh
Ba đời và không đời

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Năm thức không thể nói
Là cảnh giới chư Phật
Người mê lầm quán sát
Trong hành không thể nói
Do lìa trí trong hành
Bám chấp trong các hạnh
Trí lìa nơi pháp hành
Nương pháp này sinh ra
Hiện thấy là không nhân
Các duyên không thể thấy
Lìa xa không người tạo
Nương gió, lửa hay đốt
Do gió động nên sinh
Gió hay thổi động lửa
Gió trở lại diệt lửa
Người ngu không phân biệt
Tại sao sinh chúng sinh?
Thuyết hữu vi, vô vi
Lìa nương tựa chỗ dựa
Làm sao thành pháp kia
Ngu phân biệt gió, lửa
Sức tăng trưởng đây, kia
Pháp đây, kia không đồng
Làm sao mà lửa sinh
Chỉ ngôn ngữ vô nghĩa
Chúng sinh là ai tạo
Mà phân biệt như lửa?
Có thể tạo ấm, nhập
Thân, ý, nhân duyên sinh
Như nghĩa thường, vô ngã
Cùng tâm thường chuyển sinh
Hai pháp thường thanh tịnh
Lìa xa các nhân quả
Lửa không thể thành kia
Người mê muội không biết
Tâm, chúng sinh, Niết-bàn
Thế vốn tự thanh tịnh
Từ vô thủy đã nhiễm
Như hư không không khác
Ngoại đạo thấy tà vạy
Như voi trắng hùng mạnh
Nương ý, ý thức che
Các đại đều thanh tịnh
Người kia thấy như thật
Thấy rồi phá phiền não

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bỏ rùng rậm thí dụ
Người kia chấp cảnh Thánh
Trí hay biết sai khác
Nó phân biệt khác thể
Người ngu si không biết
Lại nói không thể nói
Ví như trống Chiên-đàn
Người ngu lại nói khác
Như Chiên-đàn ngâm nước
Trí chư Phật cũng vậy
Người ngu không hiểu biết
Do nương thấy hư vọng
Sau trưa không thọ thực
Dùng bát nhận đủ lượng
Lìa lõi thân, miệng, ý
Ăn thức ăn thanh tịnh
Đây là hành như pháp
Tương ưng không thể biết
Nương pháp có thể tin
Chớ theo tà phân biệt
Không đắm vật thế gian
Khéo giữ gìn chánh nghĩa
Người ấy nhận vàng thật
Hay đốt sáng đèn pháp
Lìa nhân duyên có, không
Lìa phân biệt sai lầm
Các phiền não như bản
Xa lìa tham và sân
Bấy giờ lại không sinh
Do không nhiễm tất cả
Chư Như Lai đưa tay
Thọ ký quả vị Phật
Ngoại đạo mê nhân quả
Người khác mê nhân duyên
Và không nhân, có vật
Thấy không có Thánh nhân
Thọ nơi quả chuyển biến
Thức cùng với ý thức
Ý nương tạng thức sinh
Thức từ nơi ý sinh
Các thức nương tạng thức
Hay sinh như sóng biển
Đều từ nhân huân tập
Tùy nhân duyên mà sinh
Niệm ràng buộc sai khác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trói buộc tâm chấp cảnh
Giống như tướng hình thể
Ý, mắt thấy thức sinh
Lỗi buộc xưa đến nay
Nương huân tập chấp cảnh
Thấy các pháp ngoài tâm
Ngăn cái thấy ngoại đạo
Nương đó sinh các thứ
Và nương đó quán sinh
Cho nên sinh tà kiến
Và thế gian sinh tử
Các pháp như mộng, huyễn
Như thành Càn-thát-bà
Sóng nắng, trăng trong nước
Quán sát nơi tâm này
Làm sai với Chân như
Chánh trí huyễn Tam-muội
Nương định Thủ-lăng-nghiêm
Và các Tam-muội khác
Hội nhập nơi Sơ địa
Đắc các thông, Tam-muội
Trí và thân Như ý
Được thọ ký làm Phật
Bấy giờ tâm không sinh
Do thấy đời hư vọng
Đắc quán địa, các Địa
Và chứng đắc quả Phật
Chuyển thành thân y chỉ
Như các sắc Ma-ni
Cũng như trăng trong nước
Các chúng sinh tạo nghiệp
Lìa bề đẳng có, không
Lìa hai và không hai
Ra khỏi chỗ Tiểu thừa.
Rời xa Địa thứ bảy
Các pháp thấy trong thân
Trong mỗi Địa thanh tịnh
Lìa ngoài vật, ngoại đạo
Bấy giờ nói Đại thừa
Chuyển nơi thức phân biệt
Lìa xa diệt biến đổi
Như sừng hổ, Ma-ni
Người đắc giải thoát nói
Nương phiền não tương ưng
Nương pháp cũng như vậy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nương tương ứng, tương ứng
Chớ phân biệt sai khác
Nhãn thức, nghiệp và thọ
Vô minh và chánh kiến
Nhãn sắc cùng với ý
Ý thức nhiệm như vậy
Phật nói kinh diệu này
Thánh giả Đại tuệ sĩ
Bồ-tát Ma-ha-tát
Đại vương La-ba-na
Thúc-ca-bà-la-na
Ung-nhĩ-đẳng-la-xoa
Trời, Rồng, Dạ-xoa thấy
Càn-thát-bà, Tu-la
Chư Thiên, chúng Tỳ-kheo
Rất hoan hỷ, vâng làm.*

